

En hälsning från oss på

ABRIGO

Rainha
Sílvia

Kära Abrigovänner,

Ett nytt år har börjat och veckorna går fort. Den tidiga karnevalen i år gjorde att sommarlovet i vår förskola Creche Isabel samt för kvinnorna som studerar blev extra långt. Vi har som vanligt startat verksamhetsåret med att analysera året som gått. 91 kvinnor och barn har under 2015 bott hos oss och har på så sätt under en kortare eller längre period fått en fristad och en möjlighet att påbörja resan mot en tryggare framtid. 37 barn har gått i vår förskola. Statistik med antalet boende, övernattningar och avklarade skolår säger en del om vårt arbete. Men siffror berättar inte om de många mötena, livshistorierna och livsöden som förändrats. I bifogat rundbrev berättar några av deltagarna i vårt projekt Framtidspojkarna vad året betytt för dem. Projektet finansieras med medel från Forum Syd och vi är stolta och glada över hur det har utvecklats.

Regn och översvämningar

Året började annars turbulent för oss. Januari är årets varmaste månad i Rio de Janeiro. Det varma vädret leder ibland till regnoväder. I år blev de ovanligt kraftiga och många, i princip regnade det från nyår och fram till slutet av januari. Torsdagen den 28:e januari kulminerade det, plötsligt kom de kraftigaste regnskurarna på många år.

Den vattensjuka marken kunde inte ta emot mer. Abrigo ligger i en sänka och vattnet forsade ner från stadens torg, grannens tomt översvämmades snart och han såg inget annat råd än att slå håll på muren som skiljer oss åt. Snart var hela Abrigos tomt översvämmad, avloppet gav upp och vatten trycktes upp genom brunnar. På några minuter stod tre arbetsrum i vår lägst stående byggnad i meterhögt vatten och det gick inte ens att rädda det viktigaste. Datorer, dokument, bord och stolar förstördes fullständigt. På vår hemsida kan du se bilder. Många av Abrigos

mammor förlorade det lilla de ägde, och vårt förråd med kläder och annat dränktes av lera och vatten. En del gick att tvätta och rädda men mycket blev förstört. Men i kriser finns också vänner. Några norska Abrigovänner begav sig under två dagar ut till Abrigo och hjälpte till med upprustningen. Därtill gjordes generösa donationer av datorer och annat material. Många givare i Sverige och Norge ställde upp med gåvor. Stort tack till alla er!

Det var med sorg och oro som vi såg hur grannar och vänner förlorade allt, hur deras hem vattenfylldes och hur de fick fly för att klara livhanken. Det kommer ta lång tid att bygga upp. Det är med frustration som vi ser kommunledningen stå handfallen, med en ekonomi på ruinens brant. Kort efter översvämningarna brann ett av kommunens magasin ner, där fanns förutom fordon, även skolmaterial samt mediciner och sjukhusmaterial. Borgmästaren utlyste nödläge, och krävde ersättning från delstatsregeringen, material för 30 miljoner reais ska ha brunnit upp. Många ställde frågan varför det fanns sjukhus- och skolmaterial för sådana summor i ett magasin, när skolor, sjukhus och vårdcentraler skriker efter material. Svaret på det vill man helst inte tänka på.

Zika - myggviruset som sprider skräck

I slutet av den brasilianska våren, när sommaren stod för dörren, kom rapporter om att viruset zika kunde orsaka sjukdomen mikrocefali. En allvarlig fosterskada som påverkar fostrets hjärna och kan leda till förståndshandikapp, synskador, förlamningar och i värsta fall döden. Vid årsskiftet utlyste hälsoministeriet nationellt nödläge och kallade epidemin det största hotet mot folkhälsan på 100 år. Man uppmanade kvinnor att inte bli gravida. Men alla graviditeter är inte frivilliga, det har vi på Abrigo många exempel på.

Abrigos sjuksköterska Rachel har informerat om viruset; om hur det sprids, om risker och vad man kan göra för att skydda sig. Det har varit viktigt då en hel del felaktigheter och rykten cirkulerat, i takt med epidemins

snabba spridning. Skräcken bland gravida kvinnor är givetvis stor, speciellt eftersom viruset inte alltid ger några symptom. När vi i december tog med ett misstänkt fall till sjukhuset fick vi veta att en läkare skulle vara på plats först veckan därpå. Då är det emellertid för sent att göra tester och svar byts snabbt till osäkerhet och vända. Men med lättnad kan vi konstatera att hittills har ingen av Abrigos gravida kvinnor smittats.

Den brasilianska befolkningen har stor erfarenhet av myggepidemier, till exempel denguefeber och gula febern. När det konstaterades att zika spreds på samma sätt, genom att smittade mygg lägger sina ägg i vattensamlingar, fick informationskampanjerna om detta stort utrymme. Myggnät delade ut för att täcka över de vattencisterner som återfinns på taken av många brasilianska hus. Men den viktigaste åtgärden, att få bort stillastående vatten, är inte så enkel. Det räcker med en vattensamling stor som en flaskkork för att en mygga ska kunna lägga sina ägg. I Rios förorter saknas många gånger ordentliga avloppssystem, sopor står ute på gatan och sophämtningen är undermålig. Öppna kärl, bildäck, diken och gropar i de oasfalterade gatorna blir till naturliga vattensamlingar. Från vår stad, Itaboraí, kom häpnadsväckande siffror presenterade i dagstidningen Globo, endast en (!) procent av hushållen har fungerade avlopp! 2013 gjordes en stor upphandling i staden. Ett av Brasiliens största byggbolag fick uppdraget värt en kvarts miljard svenska kronor, för detta skulle de bygga 40 km avlopp i staden. Än idag har inte en kilometer lagts färdigt.

Minnes och högtidsblad

Många väljer att stötta oss genom en gåva i samband med en högtidsdag eller till minne av en avliden. Gå in på vår hemsida, eller ta kontakt med oss, så får du snabbt fram ett hyllnings- eller minnesblad till önskad adress.

Maila info@abrigo.se eller ring 0769- 036 023. Alternativt: Anna Andrén, tel: 0340 – 661309, Ragnhild Johansson tel: 0524-23005

En hälsning från våra givare

Det är viktigt för oss att uppmärksamma våra givare och deras arbete. Denna gång kommer en hälsning från S:t Matteus församling i Stockholm:

"Abrigo Rainha Silvia+S:t Matteus församling=SANT!"

Barn- och familjeverksamheten i S:t Matteus församling har sedan hösten 1990 stöttat Abrigo. Mödrahemmet ligger oss väldigt varmt om hjärtat. Det är lätt och känns viktigt att skänka pengar till dem som absolut inte äger något och till råga på allt är gravida och i synnerhet så pass unga flickor. Pengarna vi skänker går direkt till Abrigo utan mellanhänder. Personalen på Abrigo avgör var pengarna gör bäst nytta. Vi ser det som en förmån att få hjälpa till att ge unga människor en god start i livet. Vi vet att alla flickor/kvinnor får det bra på Mödrahemmet.

Autogiro

Autogiro innebär långsiktighet och trygghet för oss. Bli månadsgivare genom att fylla i bifogad blankett.

Våldtäkter och övergrepp är vanliga i Brasilien, vilket ger många oönskade graviditeter. Församlingsbor i S:t Matteus blir omskakade av denna verklighet och ger frikostigt i kaffekassan och vid kollekt. Efter 25 års väl inarbetat projekt är detta mycket väl etablerat i församlingen. När vi pratar om Abrigos verksamhet har vi alltid deras nyhetsbrev till hands för utdelning. Berättelserna från deras verklighet berör på djupet.

Vi fortsätter stödja detta goda arbete och önskar Mödrahemmet Abrigo Guds välsignelse i framtiden!

Många hälsningar från S:t Matteus församling genom Hilda Rudén och Marie Svalbring Bergstrand"

Vill du berätta varför du, eller din förening eller församling stöttar Abrigo? Maila oss på info@abrigo.se

Under åren har över 300 församlingar, föreningar och grupper fått besök med föredrag och samtal om arbetet på Abrigo. Det har betytt mycket för oss, och hos många av dem som lyssnat har tänts ett engagemang för vår verksamhet och vår idé om utveckling och självständighet. Vi kommer gärna till en förening eller församling i din närhet, och du kan hjälpa oss genom att ta kontakt och sprida information om att vi finns och har något att berätta. Du finner våra kontaktuppgifter nedan.

Itaboraí, Rio de Janeiro den 10 mars 2016

Med många hälsningar

Kalle Larsson
Insamlingsansvarig

Abrigos arbete stöds av:

Meninos do Futuro - Framtidspojkarna

I mars 2015 inledde vi på Abrigo en ny satsning, för att stärka våra insatser för tonårspojkar från stadens kåkstäder. Vi såg med oro på utvecklingen i pojkarnas områden, där framtidsutsikterna är få och tillgången till utbildning är bristfällig. Dessa kåkstäder är en mycket tuff miljö. Situationen förvärrades när knarkgängen blev fler och mer aggressiva. Idag sker drogförsäljning öppet på skolorna och allt fler ungdomar rekryteras. Flera pojkar och unga män som vi haft kontakt med har gripits eller dödats. För att ge ett alternativ till detta startades Framtidspojkarna. Målet var en grupp med bredd. Vi bjöd in såväl pojkar med mål och studieresultat, som pojkar som hade svårigheter med studierna. Vi ville skapa en dynamisk grupp där pojkarna hjälper varandra till utveckling och styrka. Ledare för gruppen är César som gjort ett enastående arbete på kort tid. Efter ett knappt år ser vi redan resultat långt över förväntan, inte minst vad gäller pojkarnas relation till kvinnor. Här får du möta några av pojkarna som berättar om sig själva och vad projektet betytt för dem.

Weyglison, 17 år

Jag heter Weyglison och bor i utkanten av Itaboraá, en plats som påminner om landsbygden. Det är bra att bo här för det är lugnt. Tidigare bodde vi i ett väldigt farligt område, det gjorde att jag var hemma mycket, och inte umgicks med någon. Jag har stor respekt för min mamma, hon har alltid kämpat och arbetat hårt för att vi ska ha det bra.

Förra året gick jag ut gymnasiet och tack vare César och de andra i gruppen så klarade jag inträdesprovet till universitetet. Sedan jag kom med i gruppen har jag förändrats mycket. När jag ser tillbaka på hur jag tänkte och betedde mig tidigare så känns det som en helt främmande person. Jag har lärt mig argumentera och uttrycka mig, jag sitter inte längre tyst och säger öjag håller medö. Idag tycker jag om att uttrycka mig och diskutera. Jag säger inte att jag är perfekt nu men tack vare projektet kan jag se saker ur ett mer kritiskt perspektiv. Det tema som hjälpt mig och lärt mig mest, var när vi talade om rasism. Det förändrade mitt självförtroende mycket. Tidigare så tyckte jag att jag inte hade något värde. Men idag känner jag mig stolt för att vara den jag är och över att vara mörkhyad.

Jackson Lucas, 15 år

Mitt namn är Jackson Lucas och jag bor med min mamma och min styvfar. Jag vill inte klaga men mitt liv har inte varit så lätt. Vi bor i ett väldigt våldsamt område och ofta får jag gå tidigare från mötena i gruppen för att kunna gå hem i tid. Ibland måste jag stanna hemma, eftersom jag kan inte gå ut på grund av strider mellan olika gäng eller med polisen. Varje dag möter jag knarkgängen på min gata och jag har tappat räkningen på hur många gånger jag visiterats av polisen. Tidigare tänkte jag inte så mycket på det, men sedan jag kom med i gruppen har jag tänkt mer och mer på att det är orättvist att jag pekas ut och vad det gör med mig. Jag kämpar väldigt mycket i skolan och idag är jag en av de bästa i min klass. Gruppen har lärt mig mycket. Förra veckan blev jag utsatt för rasism i skolan, då protesterade jag och tog upp det med rektorn, det hade jag aldrig gjort förut.

Min pappa tog droger och var kriminell, han slog min mamma mycket. Flera gånger försökte han döda henne. Men nu sitter han i fängelse och vi kan leva i fred. Det har varit svårt att prata om det här i gruppen, men jag har också känt en lättnad att få göra det. Jag har sett hur kvinnor behandlas dåligt, jag tycker vi män har ett ansvar att kämpa mot det!

Breno, 18 år

Jag heter Breno och bor i Itaboraí tillsammans med mina syskon och min mamma och min styvfar. Mina föräldrar separerade för några år sedan och i början var det svårt att acceptera, att min mamma inte längre var tillsammans med pappa. Men idag ser jag att hon är lycklig med min styvfar, och det gör mig lycklig.

swish

Nyhet! Nu kan du skänka en gåva till Abrigo via Swish: **904 04 52**

På gymnasiet hade jag väldigt bra lärare, jag är tacksam för det och beundrar dem för deras arbete och därför har jag bestämt mig för att jag vill bli historielärare. Jag har precis gått ut gymnasiet och väntar nu på svar om jag kommit in på universitetet.

Jag hade inte så stora förväntningar på gruppen Framtidspojarna, men tänkte att det skulle vara en bra möjlighet för mig att få hjälp med studierna och att det skulle hjälpa mig vid högskoleprovet. Men gruppen har betytt mycket mer än så. Jag är rätt säker på att alla deltagare har fått nya insikter och sätt att tänka på. Inte minst frågor om genus. När vi började i Framtidspojarna tror jag att alla ansåg att mannen var överlägsen kvinnan, men med tiden har alla ändrat åsikt och ifrågasätter detta synsätt.

Dantas, 14 år

Hej, mitt namn är Dantas. Jag bor med min mormor som alltid tagit hand om mig. Hon har hjälpt mig att skriva det här för jag skriver inte så bra. Jag skäms över det, men har aldrig fått någon riktig hjälp med det i skolan. Lärarna har inte tid eller bryr sig inte. Vi bor i ett väldigt fattigt område. Det är mycket kriminalitet här, men alla är inte kriminella.

I början var det svårt i gruppen, det kändes som om alla kunde så mycket mer än jag. Men César har hjälpt mig att våga fråga, och nu märker jag att ingen kan allt, men tidigare vågade ingen ställa frågor. Jag är väldigt blyg och det är inte alltid så lätt att våga prata, men alla i gruppen är faktiskt väldigt hjälpsamma. I skolan är det många som retas och bråkar när man inte förstår. Här vågar jag säga min åsikt och stå för den.

Patrick, 17 år

Hej, jag heter Patrick. Min familj har precis flyttat till Manilha i utkanten av Itaboraí. Jag har alltid tyckt om att studera, ända sedan jag var liten. Jag kanske är lite konstig men för mig har det alltid varit en hobby att hjälpa till hemma.

Att vara med i projektet har fått mig att se världen med nya ögon. Det har förändrat mitt samhällsengagemang och min syn på mina möjligheter att studera på universitet. Varje träff har ett intressant tema. Projektet har fått mig att tänka och har förändrat mig mycket. Många av mina åsikter har ändrats och dessutom hjälpt mig vid högskoleprovet.

Projektet har gett mig fantastiska upplevelser. Till exempel har vi fått gå på teater, ingen i gruppen hade gjort det tidigare. Jag tyckte väldigt mycket om det och att få se skådespel på plats. Det kommer jag aldrig glömma. Utflykterna i pojkguppen är jättebra för vi får se något annorlunda och göra saker vi inte är vana vid, vi får lämna vardagen i vår lilla stad. Jag är väldigt tacksam för att jag får vara med i denna grupp. Jag tackar César för all kunskap han gett, till mina vänner för alla roliga och lärorika stunder, och hoppas att gruppen aldrig upphör.

Daniel, 16 år

Min historia är svår att berätta. Jag var alltid en kille som ville veta för mycket. Som alltid anklagade mig själv även när det inte var mitt fel.

Jag minns alla bråk i familjen. Hur mina föräldrar separerade och hur min mamma levde med en man som var drogberoende. Han var mycket våldsam. Han slog ofta min mamma och jag glömmer aldrig en gång då han slog henne och hur jag såg blodet rinna från hennes huvud. Jag stod där och kunde inget göra, förutom att känna ilskan. Min stora dröm som liten var att ha en leksak eller vän. Men grannarna lät aldrig sina barn leka med mig, för det var alltid bråk hemma hos oss, bråk som hördes över hela området. Mina kusiner var mina enda vänner, men de var aldrig något bra exempel. När jag var sex år gammal tvingade mina morbröder mig att titta på porr. När jag var åtta erbjöd dom mig kokain och sa ödet är bra om du prövar på att bli galenö.

Jag var en vilsen pojke som inte hade någonstans att ta vägen. Vissa säger att jag är så känslig, det är nog sant, men det är inte så konstigt med tanke på vad som hänt i mitt liv.

Det var normalt för mig att få stryk i skolan. Jag har inte fått särskilt mycket utbildning eller uppfostran. Istället har jag tvingats att förstå och anpassa mig till samhället på egen hand. Jag är 16 nu och min dröm idag är att

komma in på universitetet och studera IT, något som alltid intresserat mig. Inget är omöjligt. Jag har redan tappat räkningen på hur många gånger folk sagt att jag inte kommer lyckas med något. Men sådant är livet, alla kommer inte hålla med om allt.

Raphael, 15 år

Jag heter Raphael och ska berätta lite om mig själv. Jag föddes i favelan Morro da Providência, Rios äldsta favela. Men nu bor vi i Itaboraá, bara några minuter från Abrigo. Jag bor med min mamma och mina syskon. Det här är en bra stad att bo i ó om man inte har några förväntningar på framtiden. Om du har det så kommer du inte att tycka om den här staden. Mitt mål är att bli ingenjör, för det är ett yrke som ger bra lön och jag skulle då kunna ge min familj en bättre framtid. Det är svårt men jag ska klara det. Eftersom de kommunala skolorna är så dåliga är det svårt att få en bra utbildning. Men jag studerar mycket själv, via internet kan man finna sin egen information och lära sig mycket.

I Framtidspojkarna har jag fått uppmuntran och hjälp med studierna, men också träffat jämnåriga med ambitioner. Jag har fått lära mig mycket om samhället, saker jag aldrig tänkte på innan, hur samhället är orättvist. Jag har fått lära mig mer om den afro-brasilianska kulturen och kunnat sätta ord på den rasism som vi mörkhyade möter.

Jag har lärt mig många intressanta saker som vi aldrig lärt oss i skolan. Idag försvarar jag andra och accepterar olika åsikter. Jag försöker att dela med mig av det jag lärt mig, till de som

inte haft samma möjligheter som oss ungdomar i projektet. Jag har alltid varit väldigt blyg, jag tyckte inte om att prata och hade sällan något att säga. Men sån är jag inte längre. Utöver allt detta har jag fått möjligheten att studera ett andra språk, engelska, med César. Vilket är utmärkt. Jag kommer alltid minnas gruppen med mycket värme och jag är väldigt glad över möjligheten att få delta i den. Jag är så tacksam!

Tiago, 17 år,

Jag är född och uppväxt i en av kåkstäderna i utkanten av Itaboraá, precis vid motorvägen. Där bor jag med min mamma, mormor och morfar, gammelmormor och morbror. Jag ska vara ärlig, det finns få positiva saker i mitt område. Det finns inget att göra, det är våldsamt, vägarna är usla och det är långt till det mesta. Men trots allt så tycker jag om den här platsen, för det är min plats i världen, och här finns min historia. Men jag drömmer om att kunna komma härifrån och få skapa en bättre framtid för mig och min familj.

Jag har alltid tyckt om att studera, jag har sett det som vägen till att uppnå något och att få en bättre framtid. Mitt mål är att studera på universitet för att bli lärare. Men det är inte lätt att komma in på de statliga universiteterna, som är de bästa och dessutom gratis. För att komma in var jag tvungen att klara högskoleprovet så varje dag efter skolan, när vi inte träffades i gruppen, gick jag med några av de andra killarna till biblioteket. Jag kan nu med stolthet säga att jag klarade högskoleprovet och kom in på ett bra universitet i Rio för att studera geografi. Jag är den första i min familj som studerar och jag är nog den enda i mitt område som kommit in på universitet.

Framtidspojkarna har lärt mig nya saker om världen, har lärt mig diskutera och debattera, att förstå nya idéer, och uttrycka mina åsikter. Jag tror inte jag skulle ha klarat högskoleprovet utan kunskaperna som jag fått i gruppen. Projektet har varit oerhört viktigt för mig och jag hoppas att det aldrig slutar. Jag hoppas att jag kan hjälpa andra ungdomar att nå sina drömmar och få nya perspektiv på livet. Tack till Framtidspojkarna och tack till er som hjälper oss, ni har gjort livet värt att leva.

Kalle Larsson

INSAMLINGSSTIFTELSEN FÖR ABRIGO RAINHA SÍLVIA

Plusgiro 90 40 45-2 | Bankgiro 904 – 0452 | Swish 904 04 52

info@abrigo.se | www.abrigo.se | facebook.com/AbrigoRainhaSilvia | tel: 0769- 03 60 23

Anmälan sänds till:
Abrigo
Ankdammsgatan 17 9 tr
171 43 Solna

Autogiro

Undertecknad godkänner att Insamlingsstiftelsen för Abrigo Rainha Silvia den 29e varje månad drar _____ kr från mitt konto.

Fullständigt namn _____

Personnummer _____

Adress _____

_____
_____

Bank _____

Clearingnummer _____

Bankkontonummer _____

E-post (*valfritt*) _____

Ev. Abrigo-ID _____

Ort och datum

Underskrift

_____

_____

Jag vill ha en bekräftelse på att anmälan mottagits och ett besked om när första dragning kommer ske.